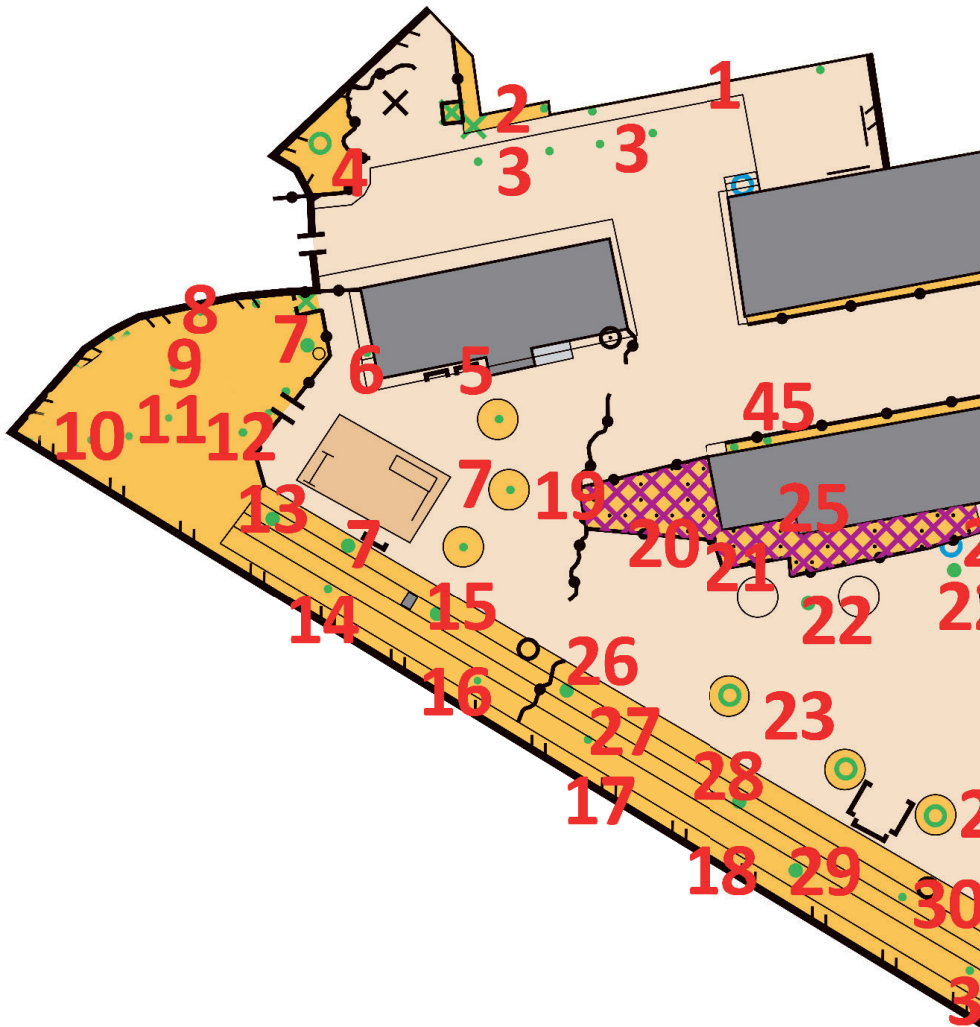

ARBRES AL CEIP DESEMPARATS OLIVA

ARBRES A

L CP DESEMPARATS

VERSIÓ FEBRER 2025

CANYA VERA

FARGESIA RUFA

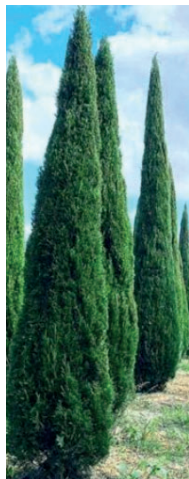
Aquesta planta, originàriament recollida d'un brot d'un jardí de Cofrents, i a poc a poc l'hem anat escampant.

Bambú de port erecte i fullatge dens, amb tiges (canyes) que poden presentar una coloració vermellosa quan són joves. Les fulles són estretes, de color verd intens.

Utilitzat en jardineria per crear tanques o com a planta ornamental. Les seues tiges s'usen també en feines del camp

2

XIPRER MEDITERRANI CUPRESSUS SEMPERVIRENS

Símbol romà de benvinguda, aquests arbres presideixen l'entrada de l'escola.

És una espècie de conífera, de la família de les cupressàcies, originària de l'orient del Mediterrani, sent una de les espècies arbòries de fulla perenne més longeves del planeta.

És un arbre amb forta càrrega simbòlica i amb molts usos (decoració, símbol d'hospitalitat i mort).

Sovint el trobem a les tanques dels horts, al cementeris, als calvaris,...

3

SÒFORA

STYPHNOLOBIUM JAPONICUM

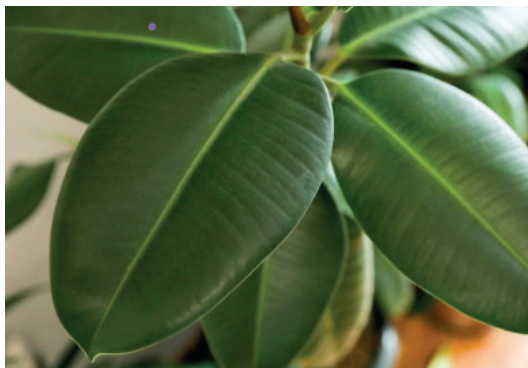
Aquests arbres van ser plantats a l'escola per què havien donat bon resultat a un passeig d'Oliva on ja estaven crescuts.

És un arbre caducifoli originari de l'est d'Àsia, principalment de la Xina, i malgrat el seu nom de japonica, va ser introduïda al Japó. L'escorça és fissurada, de color marró grisenc, mentre que les branques són llises i de color verd. Arriba a fer de 10 a 20 m d'alt. Les fulles són pinnales amb de 9 a 21 foliols. Floreix a la primavera avançada. Les flors, blanques, es disposen en ramells pedunculats semblants als de la robínia. Viu entre cent i dos cents anys.

4

FIGUS

FIGUS ELASTICA

És un dels pocs arbres que queden dels que hi havia plantats quan vam arribar a aquestes instal·lacions. També s'anomena l'arbre del cau-txú.

És un gran arbre que pot arribar a 40 m d'alçada i un gran tronc d'uns 2 metres de diàmetre. El tronc desenvolupa arrels aèries. Les seves fulles són ovals i brillants de 10 a 35 cm de llargada i tenen forma acuminada.

Com en altres espècies de figueres els cal unes espècies de petites vespes per a ser pol·linitzades.

5

GLICINA

WISTERIA SINENSIS

També anomenada anglesina, és una planta perenne llenyosa, caducifòlia i enfiladissa molt emprada en jardineria, apreciada per les seves flors abundants. És nativa de la Xina, però avui es cultiva arreu del món on el clima ho permet. Pot fer de 20 a 30 m de llargada. Les fulles són de fins a 25 cm, compostes imparipinnades. Els folíols són de 2 a 6 cm. Les flors pengen en raïms; són fragants i, típicament, tenen un color lila, tot i que també poden ser blanques o blaves. Floreixen abundantment a la primavera. El seu fruit és un llegum.

6

GESSAMIL

JASMINUM OFFICINALE

Comú a tots els corrals de les cases de poble, sovint s'usaven les seues flors ensartades en una agulla, com a ornament als vestits de les nostres avies.

És una espècie de planta amb flor de la família de l'olivera, nativa del Caucas. Es fa servir com planta ornamental especialment per la fragància de les seves flors.

És una liana vigorosa i caducifòlia amb les fulles pinnades i flors blanques d'estiu.

7

MORERA

MORUS ALBA

És un arbre de creixement ràpid que arriba a fer de 10 a 20 metres d'alt. Normalment de vida curta tot i que es coneixen alguns exemplars que tenen més de 250 anys. L'espècie és originària de l'Àsia central i és àmpliament conreada i naturalitzada molts llocs del món.

Al pati en tenim un parell d'espècies: ***l'Alba***, que els encanta als cucs, i la ***Platanifòlia***, que fa moltes mores.

També es destaca per la ràpida alliberació del seu pol·len.

Tradicionalment, la seua fusta s'ha usat per fer mobles, especialment cadires i taules de cuina.

BIGNÒNIA

BIGNONIA CAPREOLATA

Planta enfiladissa sempre verda, encara que pot perdre el fullatge en part a causa del fred. Va trepant mitjançant fulles transformades en circells i que pot assolir més de 8 m d'alçada en cultiu.

Les tiges mostren fulles oposades, cadascuna de les quals té dos folíols oblongo-lanceolats i al seu extrem un circell ramificat com a transformació del tercer folíol.

Vam començar a plantar-la per anar substituint la tanca dels xipres del pati d'infantil.

9

LIGUSTRUM

LIGUSTRUM OVALIFOLIUM AUREUM

Arbust perenne amb fulles ovalades de color verd amb vores daurades. Pot assolir fins a 4 metres d'alçada.

Principalment usat per a tanques i decoració de jardins pel seu fullatge bicolor.

ACÀCIA

ACACIA

Les acàcies són un gènere de plantes amb flor de la subfamília mimosoideae, de la família de les fabàcies. Aquest gènere és originari dels territoris que formaven el continent arcaic de Gondwana. La majoria d'espècies (950) habiten a Austràlia i la resta es reparteixen entre l'Àfrica tropical, el sud de l'Àsia i el continent americà. L'espècie *Acacia farnesiana* es considera subespontània en algunes parts del sud del País Valencià. Les acàcies tenen usos forestals (fusta, goma aràbiga), ornamentals, culinaris o medicinals.

Existeixen unes 1400 espècies acceptades, de les més de 3000 descrites. Al pati d'infantil hi ha dues diferents.

ROURE AUSTRALIÀ

GREVILLEA ROBUSTA

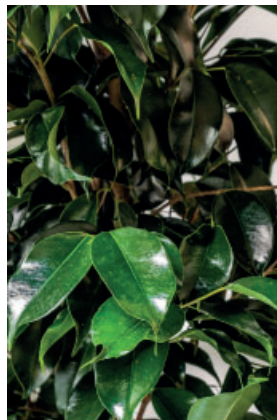

També anomenada roure sedós.

És l'espècie més gran del seu gènere i no està emparentada, amb els roures de l'hemisferi nord (*Quercus*). És nativa de la costa est d'Austràlia, i el seu hàbitat natural són les riberes, i els hàbitats subtropicals i secs de selva pluvial. Es reproduïx vigorosament en climes humits. Fora del seu hàbitat se sol utilitzar com a ornamental.

FICUS BENJAMINA

FICUS BENJAMINA

És una espècie de planta del gènere de la figuera (Ficus) que es fa servir com planta d'interior tot i que nosaltres la tenim al pati.

És originària del sud i sud-est d'Àsia i d'Austràlia. És l'arbre oficial de Bangkok, Tailàndia. Arriba a fer 30 m d'alt en condicions naturals. Les seves branquetes pengen i les seves fulles són brillants de 6–13 cm de llargada i amb una punta acuminada. El seu fruit és el favorit de determinats ocells de la seva regió d'origen.

OLIVERA

GREVILLEA ROBUSTA

És un arbre de la família de les oleàcies originari de l'Àsia Menor que es conrea des de l'antiguitat a tota la conca mediterrània. La varietat silvestre rep el nom d'olivera borda o ullastre. L'olivera és un arbre perenne present a tota la regió mediterrània. És molt freqüent a les Illes Balears, Catalunya, el País Valencià i Andalusia, on se'n localitzen les plantacions més extenses. Molt apreciat pel seu fruit del que s'extrau "l'or líquid", l'oli, i per la seua fusta, usada en eines de cuina per la seua duresa i belesa.

Hi ha molts exemplars amb molta longevitat, de fet a Gorga (el Comtat) hi ha una que se'n diu que té més de 2000 anys.

Aquest arbre va ser donat per una empresa que col·laborava amb la fira ECOEDUCARE.

14

ALVOCAT

PERSEA AMERICANA

Molt conreat en els tròpics i subtròpics pels seus fruits.

És un arbre perenne molt frondós, ple de fulles brillants i de boniques flors que creixen en raïms. A més és un arbre molt vigorós, de tronc potent i fort amb fortes ramificacions on es produeixen els alvocats. Els alvocats són característics per la seva forma ovalada i superfície rugosa, són molt reconeguts pel color verd de la seva pell i el color clar de la seva carn.

Necessiten molta aigua per a desenvolupar-se, i el que tenim al pati ja l'hem reposat varies vegades.

TAMARIT

TAMARIX GALLICA

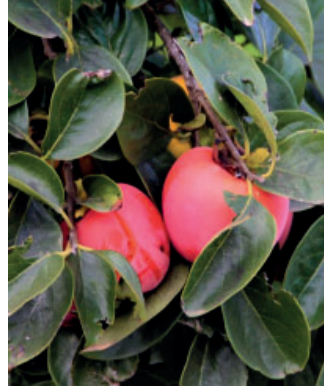

Es tracta d'un arbust gran o un arbre petit autòcton de la costa mediterrània (França, Itàlia i Espanya) que ha estat introduït a una gran quantitat de països com Argentina, Brasil, el Regne Unit...

Es tracta d'una espècie altament resistent a la gran majoria de condicions climàtiques, siguen glaçades o a la calor. També és resistent a la sequera i a la calç, així que es considera una espècie apta per voreres de mar.

CAQUINER

DIOSPYROS KAKI

Són arbres de la família del banús de fins a 12 metres d'alçada, caducifolis. En el conreu s'acostumen a utilitzar només els peus femenins per evitar la formació de llavors. El fruit és una baia amb el calze enganxat que pot ser astringent (per la presència de taní) i aleshores cal una maduració completa en l'arbre.

Té la particularitat que no es pot consumir en el moment de la recol·lecció, ja que necessita un procés de sobremaduració a causa de la seva aspror, per la qual cosa s'acostuma a tractar-lo abans untant-lo amb alguna classe de beguda alcohòlica forta, com el conyac, l'aiguardent, la cassalla, ... o amb camares d'etanol, convertint-se en *Persimon*.

XIPRER D'ARIZONA

CUPRESSUS ARIZONICA

És un arbre perenne de mida mitjana amb una capçada cònica, que pot arribar a mesurar 10-25 metres d'altura. El tronc pot arribar als 50 cm de diàmetre amb fullatge gris-verd o blau-verd. Té l'escorça llisa de color marró-rogenca, de la qual es desprenen làmines verticals. Les seves fulles són verd-grisenques, esquamiformes o imbricades amb l'àpex aixecat.

El seu major ús és ornamental a parcs i jardins de tot el món. És una planta molt utilitzada com a límit per a delimitar parcel·les, a causa del seu caràcter robust i atapeït, tot i que els de la tanca de la nostra escola, per la part interior del centre han perdut tot el fullam i sols tenen les rames seques.

XIPRER DE BARDISSA

CUPRESSUS STRICTA

És una varietat alta i estreta, amb una alçada adulta de fins a 40 metres. És el xiprer agulla que de vegades s'obri en algun lloc. És ideal per crear un efecte de pantalla o per ser utilitzat com a punt focal en un jardí. És una varietat resistent al fred i a la calor, però requereix una major quantitat d'aigua que altres varietats de Xiprer Sempervirens.

Requereix més poda i el seu creixement és moderat ràpid. Comparteix la tanca amb el xiprés d'Arizona.

LLIMA CAVIAR

CITRUS AUSTRALASICA

És una espècie de cítric. És un arbust espinós del sotabosc, de la part costanera d'Austràlia. Els seus fruits són comestibles i tenen un potencial com a nou cultiu.

Aquesta planta punxosa te flors blanques i un fruit és cilíndric de 4-8 cm de llarg, de vegades lleugerament corbat, es presenta en diversos colors incloent el rosa i el verd.

Aquest cítric s'ha popularitzat com a menjar d'arbust entre els gurmets. Les vesícules globulars i amb efecte d'efervescència del seu fruit s'han considerat una mena de «caviar de llima dolça», per a ornamentar o afegir a diverses receptes.

20

CARRASCA QUERCUS ILEX

Té la fulla allargada, verd fosc per l'anvers i amb molts de nervis (més de 8 parells) al revers. La gran variabilitat de la morfologia de les fulles sempre fa difícil la identificació.

És l'arbre espanyol més representatiu i té gran valor ornamental.

Es pot utilitzar per a la fusta, però aquesta és de baix valor perquè només es poden fer eines petites d'ús intensiu, per exemple eines de fus-
teria, nanses, dents d'engranatges etc. per la seua duresa.

MORINGA

MORINGA OLEIFERA

És un arbre no gaire gran i de fusta molt tova que es troba a les regions tropicals i subtropicals del planeta. És un arbre amb flors blanques i fulles petites. L'escorça és de color gris clar, gairebé blanc. Tant les flors, com les fulles, els fruits i l'arrel són comestibles i, a més, tenen propietats medicinals.

L'oli extret de les llavors té moltes aplicacions. Més de la tercera part del contingut de les llavors és oli d'alta qualitat, ric en àcids grassos insaturats.

22

ANOQUER

JUGLANS REGIA

És un arbre que produeix un dels fruits secs més cobejats, originari del sud-est d'Europa i oest d'Àsia, però cultivat a tot el món. Les nombroses propietats de la noguera i la qualitat de la seva fusta converteixen a aquesta espècie una de les més conegudes i valorades.

Pot assolir els 25 metres d'alçada. El tronc és gruixut, amb l'escorça blanquinosa o gris platejada.

A banda del fruit i de la seua excel·lent fusta, se'n trau una tintura molt apreciada a la decoració, doncs deixa un tiny fosc marronés que fa molt bonica la fusta.

Aquests 4 anouers van ser donats per una empresa col·laboradora de la fira ECOEDUCARE.

23

TIPUANA

TIPUANA TIPU

És un arbre caducifoli molt resistent i de ràpid creixement, més de 90cm per any.

És molt utilitzat com a arbre ornamental en moltes places i carrers, també s'utilitza com arbre d'ombra, viari, per parcs i zones de pas.

Amb un fruit característic (anomenat helicòpter per les criatures) s'ha adaptat molt be al nostre pati, on ja en tenim alguns de gran port.

En ser un arbre originari de les latituds sud, té el cicle de vida un poc “descol·locat” i quan la resta d'arbres comencen a brotar, aquest comença a perdre la fulla.

24

NISPRER

ERIOBOTRYA JAPONICA

És un arbre generalment ornamental i per a collir-ne els fruits, les nespres, que es cullen ja madures a partir de la primavera a tota la Mediterrània, on es mengen com a postres.

Les nespres són una fruita molt fràgil que suporta malament la refrigeració i el transport, cosa que en limita la difusió a països freds, però que al nostre pati tenen gran acceptació per l'alumnat, que en ser la seua temporada, sovint acompanya els esmorzars de la xicalla.

25

MURTA

MYRTUS COMMUNIS

La murta s'utilitza bàsicament en perfumeria, més concretament en els perfums masculins, ja que té una aroma molt intensa.

Sovint s'utilitza com a decoració, ja que resisteix bé les èpoques de poda. La fusta s'utilitza en ebenisteria.

Quant al cultiu, la murta necessita sòls frescos en llocs oberts i humits i un clima suau. No resisteix les temperatures extremes.

És un arbust típic del mediterrani on està associat a moltes costums i tradicions. La seua situació a la nostra escola, en estar arrecerada, ha fet te tinga un gran port, convertint-se en un dels arbres singulars que tenim al centre.

XIPRER DE CARTAGENA

TETRACLINIS ARTICULATA

Aquest arbre és un error, doncs quan el vam plantar, hi volíem posar un ginebre, que és semblant en fullam i port quan son petits. Aquesta errada ha fet que tingam a l'escola un altre arbre singular, doncs és l'únic en tot el terme.

Aquesta mena de xiprer ja vivia quan els continents africà i europeu estaven junts. Pot assolir els quinze metres d'alçada però, el més habitual, és veure'ls entre els tres i els set metres. Adquireix una forma cònica una mica irregular. El nom de tetraclinis prové del grec i fa referència als fruits que posseeixen quatre escates i les fulles que tenen un aspecte característic per la separació articular.

AMETLLER

PRUNUS DULCIS

És un arbre caducifoli de copa densa i arrodonida que pot arribar a mesurar fins a 10 m d'alçada, pero generalment es mante entre els 5-8 m, i és més baix mitjançant poda.

Les seves fulles són simples, lanceolades, amb una base atenuada, un àpex punxegut.

La seva inflorescència és racemosa en forma de raïm, les flors pedicel·lades es disposen al llarg d'un eix.

Es conrea especialment pel seu fruit, molt apreciat, sobretot, a la gastronomia nadalenca.

GARROFER

CERATONIA SILIQUA

El garrofer és un arbre perennifoli de fins a 10 metres d'alçada, amb una copa ample i una es-corça esquerpada i tronc gruixut i generalment irregular.

Fulles d'un color verd fosc brillant per l'anvers i més pàl·lids i mats pel revers.

El seu fruit és un llegum amb cares planes i d'un color terrós fosc i lluent.

Actualment es ven farina de garrofa doncs és naturalment dolça, no conté cafeïna ni els altres estimulants del cacau i és baixa en greixos i calories. És un bon succedani del cacau.

Tot i que no és massa comú, la seua fusta s'ha usat per construir mobles.

LLEDONER

CELTIS AUSTRALIS

És un arbre caducifoli que pot arribar a fer 25 m d'alçada. De tronc recte i escorça grisa i llisa, semblant a la del faig.

El fruit, anomenat lledó, comestible i de sabor agradable semblant al dàtil; és una drupa carnosa d'un centímetre de diàmetre, gairebé negra per fora i groga per dins quan és madura, amb un pinyol de la mida d'un gra de pebre.

A més d'arbre ornamental, la seua fusta s'ha usat tradicionalment per a fer eines agrícoles com forques, pales de ventar, mànecs,... i les seues llavors eren llançades amb el canut d'un bolígraf per "atacar als rivals".

ARBOCER**ARBUTUS UNEDO**

L'arbocer és un veritable arbre, encara que pel seu port sembla més aviat un arbust.

Pot arribar a fer fins a 10 metres d'alçada amb les branques joves enrogides i peludes, formant una capçada ovalada. Té una escorça de color marró fosca molt característica que es desprèn a tires. Els brots de les tiges són una mica rosats i piloses. Les fulles, d'entre 4 i 10 cm, són lanceolades, grans, endurides i brillants, amb el marge lleugerament dentat, brillants de color verd fosc pel feix i una mica més clar al revers. El seu fruit, l'arboç adquireix un color vermellós a l'hivern.

MARGALLÓ**CHAMAEROPS HUMILIS**

És una planta de la família de les palmeres, nativa de la Europa meridional.

És una planta amb fulles grosses, en forma de ventall, amb pecíols proveïts d'espines vulnerants, flors grogues en raïms densos i fruits semblants als dàtils.

Tradicionalment, les seues fulles s'han usat per fer graneres, estores, cabassos i altres estris domèstics. Cada estiu, els camperols procuraven abastir-se de fulles de margalló que, després d'haver-les blanquejades amb sofre, entrellaçaven formant tires de llata, que cosien entre si per fer cabassos.

PI BLANC**PINUS HALEPENSIS**

És un arbre de fins a 20 metres d'alçada, amb les branques i l'escorça grisenques. Les fulles, dites acícules, amiden de 0,7 a 1 mm d'amplada i de 6 a 12 cm de longitud, són d'un verd groguenc i apareixen de 2 en 2. Floreix a l'abril o al maig i fa moltes pinyes, de 5 a 12 cm de longitud.

Molt extens per les grans repoblacions forestals, ajuda a la conservació del sòl enfront de l'erosió. La fusta es fa servir només per a la producció de cel·lulosa o per a fer caixes de fusta, perquè la soca no acostuma a ser gaire recta i no es pot fer servir per a altres utilitats.

BRESQUILLERA

PRUNUS PERSICA

És un arbre fruiter de fulla caduca, de la categoria de fruita de pinyol (drupa).

El fruit, la bresquilla, conté una única i grossa llavor tancada dins una closca dura. Aquesta fruita, de pell envellutada, posseeix una carn groga i blanquinosa, de gust dolç i delicada aroma. Aquests fruits són de curta durada i no admeten llargs períodes de conservació en cambres frigorífiques.

Quan acaba el curs, tenim aquest arbre ben carregat de fruits.

MAGRANER

PUNICA GRANATUM

És un arbre caducifoli, dens, que arriba fins als 5 metres d'alçària, de capçada irregular . De fulles simples, oposades, peciolades, i d'un verd lluent.

Les flors apareixen de maig a agost, són vermelles, grosses i vistoses.

Fruit de 7 a 12 cm de diàmetre de forma arrodonida i hexagonal, amb una gruixuda coberta i moltes llavors. La part comestible són les llavors i l'embolcall que les envolta.

Vam tenir la dissort que aquest arbre va caure pel seu pes, però l'acció dels jardineros el va salvar i torna a lluir al nostre pati.

FIGUERA

FIGUS CARICA

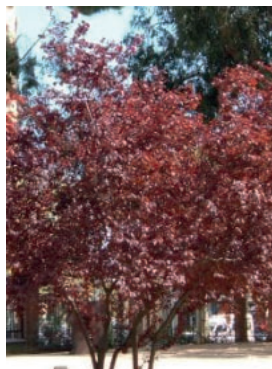

Procedent d'una donació d'una escola d'Albaida que ens va visitar, ara és un arbre de gran port al nostre pati.

És una espècie frutera de cultiu originària d'Àsia Central que es va estendre principalment a través dels països de la conca mediterrània per la seua adaptació a diferents tipus de sòls. És una de les espècies fruteres de cultiu més antic, sent molt difosa la plantació d'arbres aïllats per a autoconsum.

Els seus fruits, les figues, es poden consumir fresques, seques o en mermelades.

Les primeres figues en naixer, en fusta de l'any passat, s'anomenen bacoques.

PRUNERA ROJA

PRUNUS CERASIFERA PISSARDII

És un arbret caducifoli molt conreat en jardineria per les seves fulles de color vermell fosc o porpra. Les flors de color blanc rosat o rosa surten abundants al final de l'hivern i el començament de la primavera, abans de treure les fulles. Fa fruits rodons de 2-3 cm de diàmetre, de color porpra i de carn dolça. Aquesta espècie és molt apreciada com a ornamental pel contrast de color del seu fullatge amb el de les altres plantes; la floració també n'és espectacular.

AURÓ

ACER PLATANOIDES

És un arbre caducifoli, de port alt, arribant fins als 25 m d'alçada. Fa una capçada arrodonida o ovalada i l'escorça del tronc és més aviat de color marró bru i fissurada. Les fulles presenten un pecíol llarg i de color vermellós, són palmatilobades i el marge és recorregut per dents espaiades i acuminades. Les fulles són verdes per ambdues cares i manquen de pilositat (glabres).

Junt al ficus de l'entrada i les restes de tanca, son dels pocs arbres que queden de l'antic institut.

LLIMERA

CITRUS × LIMON

És un arbre fruiter perenne de la família de les rutàcies molt conegut pel seu fruit, la llima, una fruita comestible de sabor àcid i extremament fragant que s'usa principalment en alimentació. El suc de llima o llimonada és una beguda refrescant, que també pot aparèixer com a granissat, i s'associa a l'estiu.

Una característica d'aquest cítric és la presència de grans punxes a les seues branques, que es tradueix en multitud de balons punxats al pati.

TARONGER

CITRUS ×SINENSIS

És le primer fruiter que vam plantar a l'escola, arran d'un projecte que vam realitzar sobre la taronja, projecte del qual també va nèixer un llibre amb més de 130 receptes de cuina amb taronja.

Habitualment fem la collita al voltant del porrat de Sant Antoni, usant els fruits per fer suc per regalar a les paradetes que instal·lem al pati.

És originari de la Xina, dut a occident pels àrabs. Es desenvolupa bé en climes suaus i càlids, i a la península Ibèrica es cultiva sobretot al País Valencià. N'hi ha una gran quantitat de varietats diferents, fonamentalment per la qualitat del fruit i el gust, que varia del dolç a l'àcid.

40

POMERA

MALUS DOMESTICUS

La pomera o amb el seu nom científic *Malus* és un gènere d'arbres i arbusts que floreixen de la família de les rosàcies que conté entre 42 i 55 espècies a més de tota una sèrie d'híbrids de vegades difícils de distingir.

L'espècie més coneguda és la pomera comuna (*malus domestica*) amb un gran nombre de varietats, un dels arbres fruiters més cultivats arreu per les pomes.

La nostra pomera, a hores de fer aquest dossier, encara no ha creat ningun fruit. Esperem que els faci aviat.

PERERA

PYRUS COMMUNIS

La perera és una espècie del gènere *Pyrus*, de la família de les Rosaceae. A vegades creix de manera assilvestrada (*Pyrus sylvestris*) rebent el nom de perelló o pomera borda. És un dels fruits més importants de les regions temperades.

Pot créixer fins als 20 metres d'altura. Consta d'una copa densa composta per fulles caduques, simples i amb forma ovalada i el·líptica. Les fulles tenen un pecíol lleugerament llarg. Floreix de color blanc mitjançant grups de flors durant els mesos d'abril i maig. La fructificació origina la pera, un fruit carnós que al nostre pati ofereix nombrosos elements.

42

MONSTERA

MONSTERA DELICIOSA

És una espècie de planta enfiladissa pròpia de la zona tropical plujosa que va del sud de Mèxic.

És una planta d'ombra. Té la tija gruixuda i arriba a fer 20 metres d'alt, en estat silvestre s'enfila als arbres. Les fulles tenen forma de cor, de 25-90 cm de llarg per 25-75 cm d'ample. Les fulles adultes són amb lòbuls.

Els fruits fa uns 25 cm de llarg i 3-4 cm de diàmetre, similar a una panotxa de dacs. El fruit s'ha de menjar madur (triga un any a fer-ho), ja que si s'intenta menjar immadur és verinós.

IUCA YUCCA

És un gènere de plantes amb flors molt utilitzat en alimentació i jardineria. El gènere compta amb unes 40-50 espècies de plantes perennes, arbusts i arbres. Són originàries de les parts càlides i àrides d'Amèrica i les Antilles.

Les iuques tenen un sistema de pol·linització molt especialitzat que està a càrrec d'arnes de la família Prodoxidae.

L'insecte transfereix el pol·len dels estams d'una planta a l'estigma d'una altra planta i a la vegada pon els seus ous en la flor i la larva s'alimenta d'algunes de les llavors però no pas de totes.

LLENTISCLE

PISTACIA LENTISCUS

És un arbust perenne, de fulles compostes. Els fruits primer són verds, després vermells i finalment —quan maduren— es tornen negres. És força comú al sotabosc de les pinedes i els alzinars, i es de la família dels saborosos pistatxos. Se sol utilitzar per a fer-ne garlandes vegetals i rams decoratius perquè té la propietat de conservar la fulla verda molt de temps després d’haver estat tallada i per l’aroma que desprèn. En el mercat de la flor té molta demanda.

VIBURNUM

És un gènere originari de les zones de clima temperat de l'Hemisferi nord amb qualche excepció quant a espècies de les zones muntanyoses del Sud-est asiàtic i l'Amèrica del Sud. Generalment les plantes del gènere Viburnum són arbusts però hi ha algunes espècies que són arbres menuts.

El més conegut a la zona occidental del mediterrani és el marfull, probablement el que tenim a l'escola.

Algunes espècies són apreciades en jardineria i d'altres tenen un fruit comestible.

CICA

CYCAS REVOLUTA

És una planta molt simètrica amb una corona de fulles pinnades, de 50 a 150 cm de llarg, de color verd fosc. El tronc fa uns 20 cm de diàmetre que en les plantes joves és molt baix i fins i tot subterrani. En individus molt vells arriba a fer 7 metres d'alçada. Però la planta és de creixement molt lent i li cal de 50 a 100 anys en fer aquesta alçada. Els troncs es poden ramificar.

La propagació de les ciques es fa per llavor o per fillols basals. És planta dioica, només els mascles fan uns vistosos cons.

Vista aèria de l'escola en la que s'observa la quantitat d'arbres que hi tenim.

Vista a ras de terra, amb les tipuanes en un primer plà.

